

3. Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΑΡΧΙΕΡΕΑΣ (Κεφάλαια: 4,14–5,10)

ΕΙΝΑΙ γνωστό πως ο άνθρωπος είναι ακάλυπτος, είναι γυμνός μέσα στην αμαρτία του και στην αδυναμία του. Ακόμη όμως και όταν έρχεται στη σωτηρία και αρχίζει την πνευματική του πορεία, δεν έχει καμιά ελπίδα να βρει τη δύναμη να συνεχίσει. Ένα τέτοιο άτομο χρειάζεται βοήθεια.

Ο συγγραφέας σ' αυτό το σημείο της εξήγησής του ξαναγυρίζει σ' ένα θέμα ύψιστης σπουδαιότητας: τη μεσιτική διακονία του Κυρίου Ιησού τώρα στο παρόν.

Προβαίνει σε τέσσερις κορυφαίους ισχυρισμούς για τον *μέγα αρχιερέα* που έχουμε:

1. Έφτασε ως τον θρόνο του Θεού.
2. Μπορεί να συμμεριστεί τις αδυναμίες μας.
3. Έμαθε την υπακοή.
4. Έγινε η αιτία να σωθούμε για πάντα.

Έτσι, μ' αυτό τον τρόπο, μας παρουσιάζονται μερικές από τις βασικότερες πλευρές της ιεροσύνης του Χριστού.

Ο Χριστός είναι:

1. Ο νικητής ιερέας (4,14)

Ας κρατήσουμε, λοιπόν, σταθερά την πίστη που ομολογούμε. Γιατί έχουμε μέγα αρχιερέα – τον Ιησού, τον Υιό του Θεού– που έφτασε ως το θρόνο του Θεού.

Το δεύτερο τμήμα του εδαφίου μας δεν είναι παρά μια ολοκληρωμένη και πλήρης χριστιανική **ομολογία**:

έχουμε μέγα αρχιερέα –τον Ιησού, τον Υιό του Θεού– που έφτασε ως τον θρόνο του Θεού.

Το βασικό θέμα του συγγραφέα είναι ο **ενδοξασμός** του Ιησού.

Πρώτον, ο Χριστός περιγράφεται σαν *μέγας* ιερέας. Η ανωτερότητά του.

Δεύτερον, ο Χριστός εδώ παρουσιάζεται σαν *ανθρώπινος* ιερέας. Η ανθρωπότητά του.







Τρίτον, είναι αναμφίβολα ένας *μοναδικός* ιερέας. Η θεότητά του.

Τα τρία αυτά στοιχεία της **ανωτερότητας**, της **ανθρωπότητας** και της **θεότητας** ήταν βασικές πτυχές του νικηφόρου έργου του Ιησού. Κανένας άλλος ιερέας δεν θα μπορούσε να επιτύχει τέτοια νίκη εναντίον των δυνάμεων της αμαρτίας, του θανάτου και του διαβόλου.

2. Ο σπλαχνικός ιερέας (4,15–5,3)

¹⁵ Δεν έχουμε αρχιερέα που να μην μπορεί να συμμεριστεί τις αδυναμίες μας. Αντίθετα, έχει δοκιμαστεί σε όλα, επειδή έγινε άνθρωπος σαν κι εμάς, χωρίς όμως να αμαρτήσει. ¹⁶ Ας πλησιάσουμε, λοιπόν, με θάρρος το θρόνο της χάριτος του Θεού, για να μας σπλαχνιστεί και να μας δωρίσει τη χάρη του, την ώρα που τη χρειαζόμαστε.

Τι σημαίνει πως ο Χριστός δοκιμάστηκε σε όλα όπως κι εμείς; Γνώρισε προσωπικά τους πειρασμούς π.χ.

-  των γυναικών;
-  των παντρεμένων;
-  των γονέων;
-  των υπερηλίκων;
-  των εργατών που πλεονάζουν και απολύονται;
-  των ανέργων;

Κι όμως, στη ρίζα των διαφορετικών πειρασμών που αντιμετωπίζουν οι άνθρωποι στη ζωή τους, υπάρχουν πολλές **βασικές δοκιμασίες**, και ο Ιησούς ήξερε τι σήμαινε η αντιμετώπισή τους και τι σήμαινε να βγει νικητής από τον αγώνα εναντίον τους.

Ας πλησιάσουμε λοιπόν με θάρρος τον θρόνο της χάριτος του Θεού.

Μπροστά μας βρίσκεται μια από τις πιο μεγάλες προσκλήσεις της Καινής Διαθήκης: Μετά απ' αυτό πώς μπορούμε να ολιγωρήσουμε στην προσευχή;

Η έλλειψη προσευχής είναι η ρίζα κάθε αμαρτίας.

Είναι η χειρότερη μορφή ανθρώπινης **αλαζονείας**. είναι σαν να λέμε ότι μπορούμε και χωρίς τον Θεό!

^{5:1} Κάθε αρχιερέας που προέρχεται από ανθρώπους, εγκαθίσταται για να υπηρετεί το Θεό για χάρη τους και για να προσφέρει δώρα και θυσίες για τις αμαρτίες τους. ² Είναι σε θέση να δείχνει ανοχή σ' όσους ζουν στην άγνοια και στην πλάνη, αφού κι ο ίδιος έχει ανθρώπινες αδυναμίες. ³ Εξαιτίας τους είναι υποχρεωμένος να προσφέρει, όπως για το λαό, έτσι και για τον εαυτό του, θυσίες για τη συγχώρηση των αμαρτιών.

Ο Εβραίος αρχιερέας έπρεπε να έχει τρία βασικά χαρακτηριστικά –το πρώτο θείο, τα άλλα ανθρώπινα.

Πρώτα απ' όλα έπρεπε να έχει κληθεί από τον Θεό.

Δεύτερον, ο ιερέας έπρεπε να είναι σπλαχνικός.

Τρίτο χαρακτηριστικό: ο ιερέας της Παλαιάς Διαθήκης έπρεπε κι ίδιος να ξέρει ότι έχει τις δικές του ανάγκες.

Ο Ιησούς, ωστόσο, ήταν ο πιο σπλαχνικός απ' όλους τους ιερείς.

Είχε **οριστεί** από τον Πατέρα στην προαιώνια αυτή διακονία (5,5).

Είχε **ντυθεί** τη δική μας φθαρτή σάρκα, όντας ο ίδιος λίγο κατώτερος από τους αγγέλους (2,9).

Μπορεί να μας προσφέρει πολύ μεγαλύτερη **βοήθεια** απ' ό,τι οι άνθρωποι ιερείς επειδή, ενώ μπορεί να είναι συμπονετικοί, έχουν κι αυτοί αμαρτήσι.

3. Ο υπάκουος ιερέας (5:4-8)

⁴ Επίσης, κανένας δεν παίρνει μόνος του αυτή την τιμή, αλλά όταν τον καλέσει ο Θεός, όπως ακριβώς κάλεσε τον Ααρών.

⁵ Έτσι κι ο Χριστός, δεν τίμησε ο ίδιος τον εαυτό του με το αξίωμα του αρχιερέα, αλλά του έδωσε εκείνος που του είπε:

«Εσύ είσαι ο Υιός μου, εγώ σήμερα σε γέννησα».

⁶ Σ' ένα άλλο σημείο η Γραφή λέει:

«Εσύ είσαι ιερέας για πάντα όπως ο Μελχισεδέκ».

⁷ Ο Χριστός, κατά τη διάρκεια της επίγειας ζωής του, με δυνατές κραυγές και δάκρυα απηύθυνε προσευχές και ικεσίες στο Θεό, που μπορούσε να τον σώσει από το θάνατο. Και εισακούστηκε από το Θεό για την ευλάβειά του. ⁸ Αν και ήταν Υιός, έμαθε μέσα από τα παθήματά του την υπακοή.

Η Γεθσημανή είναι το μέτρο –ο «πήχης» των θλίψεων.

Μήπως δοκιμάζεσαι φτάνοντας στα ύστατα όρια της ανθρώπινης αντοχής; Ο Ιησούς θα είναι εκεί κοντά σου, σαν ένας που είχε βιώσει πλήρως την ανθρώπινη αγωνία και πίεση.

Η υποταγή του προβάλλεται εδώ με την υπόμνηση προς τους αναγνώστες της σχέσης του Χριστού με τον Πατέρα. Η σχέση αυτή προσδιορίζεται μέσα από 4 πραγματικότητες:

α. Ο ορισμός του από τον Θεό

Πριν την ενσάρκωση, στην προαιώνια κοινωνία του με τον Πατέρα, ο Χριστός δεν θεωρούσε την ισότητά του με τον Θεό σαν κάτι που το είχε αρπάξει, αλλά ήρθε με χαρά στον κόσμο μας κι έλαβε τη μορφή δούλου (Φιλ 2,6-7).

Ούτε το μεγάλο αξίωμα του θείου αρχιερέα το κράτησε για τον εαυτό του.

Περίμενε υπάκουα να τον ορίσει ο Θεός σ' αυτή την αιώνια αποστολή, και έτσι «ανακηρύχθηκε» (5,10) *ιερέας για πάντα*.

β. Η εξάρτησή του από τον Θεό

Στη Γεθσημανή ο Ιησούς:

α) Ήρθε αντιμέτωπος με μια **προοπτική** που τον τρώμαζε ως άνθρωπο και με μια **θυσία** απαραίτητη για τον Θεό.

β) Δεν θα ξαναστρεφόταν πια στους **φίλους** του για ενίσχυση. Αυτοί κοιμόνταν.

γ) **Εμπιστεύτηκε** τον εαυτό του σ' έναν Θεό που είχε τη δύναμη να τον γλιτώσει. Δεν τον γλίτωσε όμως! Έστειλε απλώς τον άγγελό του να τον ενισχύσει (Λκ 22,43).

δ) Ήρθε επίσης και η **ειρήνη**.

Από γραμματική άποψη το τέλος του εδ. 7 μπορεί να μεταφραστεί (κατά το νοούμενον) «... εισακούστηκε από τον Θεό για την ευλάβειά του (κι ελευθερώθηκε από τον φόβο)». Προφανώς, δηλ., αφού τελικά δεν σώθηκε από τον θάνατο.

γ. Η ευλάβειά του για τον Θεό

Ήταν λόγω του μεγάλου δέους του και της ευλάβειάς του για τον Πατέρα που εισακούστηκε η προσευχή του, μολονότι αυτό δεν έφερε τη φυσική απαλλαγή του από το «ποτήρι».

Η Γεθσημανή είναι το πιο συγκινητικό παράδειγμα της ταπεινής αυτής υποταγής του Ιησού, η οποία χαρακτήριζε κι ολόκληρη τη ζωή του.

δ. Η υπακοή του στον Θεό

Αν και ήταν Υιός, έμαθε μέσα από τα παθήματά του την υπακοή.

Αυτό δεν σημαίνει πως ο Ιησούς έμαθε να υπακούει σαν κάποιος που μέχρι τότε δεν ήξερε τι πάει να πει υπακοή.

- ✚ Η ίδια η ενσάρκωση ήταν μια πράξη υπακοής με προθυμία και αγάπη (10,7).
- ✚ Ακόμη και ως νεαρός είχε μεγάλη σημασία γι' αυτόν η υπακοή, παραπάνω απ' οτιδήποτε άλλο (Λκ 2,49.52).
- ✚ Η δράση του ανάμεσα στους ανθρώπους χαρακτηρίστηκε από την παράδοσή του στο θέλημα του Θεού.
- ✚ Ποτέ και σε καμιά περίπτωση δεν επιδίωξε να ευχαριστήσει τον εαυτό του (Ιω 4,34· 5,30· 6,38· Ρωμ 15,3).

ΟΜΩΣ!

Σ' εκείνο τον κήπο ο Ιησούς έμαθε πως η προσευχή μπορεί να λάβει μια απάντηση πολύ πιο διαφορετική από εκείνη που ζητούσε· έφτασε να υπακούσει ως τον θάνατο (Φιλ. 2:8), ως το σημείο που πέρα απ' αυτό δεν μπορούσε να πάει άλλο.

4. Ο αποτελεσματικός ιερέας (5,9-10)

⁹⁻¹⁰ Έτσι ολοκλήρωσε το έργο κι ανακηρύχθηκε από το Θεό αρχιερέας, όπως ο Μελχισεδέκ, κι έγινε η αιτία να σωθούν για πάντα όλοι όσοι υπακούνε σ' αυτόν.

Τι εννοούσε, όμως, ο συγγραφέας με τη φρ. *τελειωθείς εγένετο ... αίτιος σωτηρίας αιωνίου*;

Η λ. «τελειωθείς» εδώ δεν αναφέρεται στην ηθική τελειότητα του Ιησού.

Επαναλαμβάνει την ιδέα που απαντάται νωρίτερα (2:10) ότι με τη ζωή του, τον θάνατό του και τη μετάβασή του στη δόξα **ο Χριστός ολοκλήρωσε το έργο του.**

Η Επιστολή έχει ήδη επισημάνει έξι βασικά προαπαιτούμενα που ζητούσε ο Θεός από τον Υιό του για να γίνει ιερέας του ανθρώπου:

- α) έπρεπε να είναι ορισμένος από τον Θεό (5,5)·
- β) να έχει ταυτιστεί με τους ανθρώπους (2,17)·
- γ) να είναι ευαίσθητος στην ανθρώπινη ανάγκη (2,18)·
- δ) να νικήσει την αμαρτία (4,15)·
- ε) να υπακούσει στο θείο σχέδιο (5,8)·
- ς) να θέλει να οδηγηθεί στον θάνατο για να γίνει εφικτή η απελευθέρωση του ανθρώπου (2,14) και τέλος,
- ζ) να αναληφθεί θριαμβευτικά στα δεξιά του Θεού.

Απόλυτα «αποτελεσματικός» τώρα, ανακηρύχθηκε από τον Θεό αρχιερέας για να οδηγήσει όλο το ανθρώπινο γένος σε μια ολοκληρωμένη και πάντα προσιτή σωτηρία.

Πρακτικά διδάγματα

1. Η υπακοή είναι και για μας.
2. Ο αγιασμός δεν είναι αυτόματος.
3. Προηγείται πάντα η υποταγή.
4. Με τον Χριστό έχουμε έναν κοινό δρόμο.
